

Dupa un sfert de secol, inapoi acasa, in Vurpar - FOTO

Au parasit satul in urma cu zeci de ani. Unii au plecat inainte de Revolutie si de atunci Vurparul l-au mai vazut doar in vis. In Germania, au reusit, pe alocuri, sa pastreze legatura, dar in 15 august 2015 vurparenii s-au intors acasa. Cu putin noroc, unii dintre ei au dormit in casa unde au vazut lumina zilei prima data si au stat din nou in curtea in care au copilarit. Locuitorii din [Vurpar](#) i-au primit pe sasiu intorsi acasa cu bratele deschise si a fost petrecere in tot satul. Vurparul s-a intregit pentru cateva zile, primindu-si inapoi fiii si fiicele care au plecat de ani buni in Germania. Cu costume populare sasesti, s-a defilat prin tot satul. Chiar primarul Mihail Lienerth a imbracat costumul traditional sasesc. Cu lacrimi in ochi, cu sufletul la gura, s-au imbratisat cei plecati cu cei ramasi si au depanat amintiri din vremea copilariei sau din vremea tineretii: prima generatie cu scoala de 8 clase in comuna, prima impartasanie, prima iubire, casatoria, botezul copiilor.

Slujba alaturi de cel ce le-a fost preot din 1966

In jurul orei 10.30, multimea de vurpareni plecati s-a adunat la Biserica Evanghelică, una dintre cele mai vechi biserici romanice din tara, ce dateaza de la sfarsitul secolului al XII-lea. Cu o precizie germana, a inceput slujba. Oamenii s-au rugat, au cantat si i-au multumit lui Dumnezeu ca i-a adus inapoi acasa, dupa atatia ani. Iar [Biserica Evanghelică](#) a fost din nou plina de oameni, asa cum nimeni nu isi aduce aminte sa mai fi fost vreodata. Emotiile au fost cu atat mai mari cu cat predica a fost tinuta chiar de Christian Reich, cel ce a fost preotul bisericii timp de 10 ani, din 1966 pana in 1976, cand a plecat la Bucuresti. De acolo, 11 ani mai tarziu a plecat in Germania, iar acum locuieste la 70 de kilometri de Munchen. "Ca preot aici am cunoscut toate familiile si la botez, la cununie, la inmormantari. Copiii mei, baietii, au facut gradinita si scoala aici. Din 1976 nu am mai tinut slujba aici. Am mai fost o data la o cununie aici si a revazut si cainele nostru lup pe care l-am lasat aici?", spune preotul, care marturiseste ca atunci cand s-a intors in Vurpar s-a abtinut sa nu planga. "Am fost legat de Vurpar intotdeauna. Acum, cand m-am intors mi sa parut atat de frumos ca a trebuit sa ma abtin sa nu plang. Toti cei pe care i-am intalnit au fost confratii mei, copiii mei", a mai povestit Christian Reich.

Cimitirul s-a umplut de flori

Sasii vurpareni nu si-au uitat inaintasii. Cu ochii in lacrimi si cu flori in maini, dupa slujba de la Biserica s-au indreptat spre cimitirul evanghelic. "Sunt plecata din 1992. Stam langa Nurenberg. Aici e taticul meu inmormantat. Mamica e inmormantata in Germania. Ii e scris doar numele aici ", ne povesteste inlacrimata Iohanna Lienerth. " Sunt foarte impresionata si bucuroasa ca am venit in Romania. Iubesc Vurparul pentru ca aici ne-am nascut, aici am crescut, aici avem mortii nostri si ne intalnim astazi bucurosi cu oamenii nostri din sat. Am plecat in 1990. Mi-a batut inima tare de tot cand ne-am apropiat, mai ales cand am vazut turnul acesta atat de fain facut, mi-au venit lacrimile in ochi de bucurie. Aici am multe prietene, am neamuri. Am ramas uimiti cand am vazut caminul cultural. E o bijuterie. Ne bucuram ca primarul a facut foarte multe " , spune Sofia Schuster.

Din Heilbronn a batut drumul pana in Vurpar si Ioan Schuster. E legat de acest loc, unde isi aduce sotia o data la doi ani. Simte nevoia sa vina la cimitirul evreiesc, acolo unde ii sunt inmormantati stramosii. "Am fost legat de glia asta, de aceea am venit tocmai din Heilbronn. Aici am stat pana in 1975, cand ne-am mutat la Sibiu pentru ca era greu de facut naveta. Lucram la Independenta 2, am facut cerere si am primit locuinta in Vasile Aron. In februarie - martie 1989 am plecat in Germania", a spus Ioan Schuster.

Mare petrecere la Caminul Cultural

Ziua intalnirii pare a fi una fara sfarsit. Dupa ce si-au cinstit stramosii, vurparenii intorsi acasa au venit insotiti de fanfara la Caminul Cultural din comuna. Aici, au mancat, au dansat si au cantat muzica lor, pe care o stiau de generatii si generatii. Consiliul Local al comunei Vurpar a inmanat si patru titluri de cetatean de onoare celor care s-au implicat activ in organizarea acestei intalniri. Aproape 300 de sasi s-au bucurat de petrecerea organizata la Camin, dintre care peste 220 au venit din Germania. " *Anul trecut am fost pentru prima data invitat la intalnirea sasilor dn Vurpar, in Germania. Am fost invitat ca oficial si am facut propunerea sa ii adunam la locurile de nastere. Acum un an, cand am inceput sa lucram la acest proiect nu m-am gandit ca va fi atat de multa lume* " , spune primarul Mihail Lienerth, unul dintre putinii sasi din Vurpar care nu a plecat din tara. Este vizibil emotionat, dar bucuros. " *Este o zi incarcata de emotii. Cum sa nu fie emotionant cand te vezi in biserica ta, unde te-ai botezat, cand te duci la cimitir, unde zac parintii, cand mergi pe drum si te intalnesti cu semenii. Eu sunt poate cel mai bucuros. Am asteptat aceasta zi cu emotii extraordinare, pentru ca sasi au ramas putini in localitate, iar cand te intalnesti cu fratii, cu surorile, cu prietenii este nemaipomenit* " , a mai spus primarul.

Cuvinte cheie: [cetatea romania vurpar](#) [biserica evanghelica bucuresti](#) [cum biserică vremea munchen germania](#) [cai schuster muzica revolutie consiliul local gura cultura cimitir comuna petrecere mihai vasile anc arca gradinita sator cununie proiect sasesc cal far inel traditional pana](#)